

Nedělní slovo

Neděle 22.10. 2017

29. neděle v mezidobí hl. svátků A

1.čtení Iz 45,1.4-6 *„Pro Izraele, svého vyvoleného, zavolal jsem tě jménem, aby se poznalo, že mimo mne není jiný Bůh.“*

Pán volá k uskutečňování svých plánů i lidi stojící mimo Izrael (Kýra) a mimo církev. Tím spíše volá tebe, abys svým jednáním zjevil(a), že jen Bůh může člověka zcela naplnit.

2.čtení 1 Tes 1,1-5b *„Víme o vašem vyvolení, bratři Bohem milovaní. Stále děkujeme Bohu za vás za všechny.“*

Děkuji i já za své bratry a sestry ve víře? Děkuji i já za SVĚ vyvolení? Vyvolení – k čemuže?

Evangelium Mt 22,15-21 *„Dávejte co je císařovo, císaři, a co je Boží, Bohu.“*

Co má přednost při rozhodování se mezi oblastí státu a Boží víme. Jen jestli ovšem také bereme vážně i ty povinnosti vůči císaři – státu. Jak je to s mým placením daní? Nesnažím se i jinak stát co nejvíce ošidit? Víím, že plnění závazků ke společnosti je i plněním závazků vůči Bohu?

K zamyšlení:

Není nic jednoduššího, než vymyslet umělý problém a tak se vyhnout skutečným otázkám. Ale jde-li nám opravdu o poznání správných cest, musíme se ptát: komu náležím? Komu opravdu - nejen podle slov - patřím? Nebo ještě jinak: má se Bůh o své první místo v mém životě s někým nebo něčím dělit? Pokud by to tak bylo - věřím potom ve skutečného Boha?

Kristova odpověď v dnešním evangeliu, daná všem dotírajícím farizeům, je zcela konkrétním napomenutím, určeným pro dvě podstatné oblasti našeho života. Z jedné strany Pán chválí odvod daní jako čistě lidskou, občanskou a tím i morální povinnost a jeho důrazné doporučení je trvalou výtkou všem těm, kteří se radují, kdykoli se jim podařilo stát v tomto ohledu podvést a okrást... Pod výrazem peněz je Ježíšem uznána oprávněnost celého občanského i společenského uspořádání společnosti. Z druhé strany Pán potvrzuje samostatnost a nezávislost duchovního rozměru života a všeobecněji tak oblast lidské důstojnosti, která nemůže být potlačována žádným politickým systémem. Bezvýhradné odevzdání se Bohu ve svědomí nepřipouští žádné konkurenční varianty. Bůh je jediný! Kristu jde tedy o živou víru každého člověka, praktikovanou ve společnosti, ve které poctivě žije.

Není dvojí morálka, říká Ježíš, morálka na obchody a morálka pro kostel. Když císařovy peníze přijímáte při obchodování, a s nimi i ochranu římské vlády, musíte za to i platit.

Není dvojí svět, je jen jeden. Ten Boží. Není propasti mezi tím, čemu se říká svět a čemu duch. Není nesmiřitelný rozdíl, mezi životem v tomto čase a nebeským královstvím. Nemusíš odmítat daň císařům, abys mohl být cele Boží. Nemusíš utíkat ze světa, abys našel Boží království.

L. Simajchl

Texty k rozjímání na každý den

PONDĚLÍ 23. 10.

Řím 4,20-25 *Abrahám se neprovinil nedůvěrou vůči Božímu zaslíbení, ale čerpal sílu z víry, a tím vzdal Bohu čest.*

Lk 12,13-21 *Tak to dopadá s tím, kdo si hromadí poklady, ale není bohatý před Bohem.* Není celá naše západní civilizace postavena na spekulaci s majetkem? Chamtivost a shromažďování je i dnes nebezpečné pro vztah k Bohu i k druhým.

ÚTERÝ 24. 10.

Řím 5,12.15b.17-19.20b-21 *Kde se však rozmnožil hřích, (tam) se v míře ještě daleko štědrější ukázala milost.*

Lk 12,35-38 *Mějte bedra přepásaná a vaše lampy ať hoří...Blahoslavení služebníci, které pán při svém příchodu najde, jak bdí. ..., pozve je ke stolu a bude obsluhovat je.*

Nepřičí se mi v mém aktivismu představa Boha, který „obchází a slouží“? Asi bych měl své představy o NĚm zkorigovat. Moje služba se tím také změní...

STŘEDA 25. 10.

Řím 6,12-18 *Hřích už dál nesmí vládnout ve vašem smrtelném těle tak, abyste poslouchali jeho žádosti!*

Lk 12,39-48 *komu se mnoho svěřilo, od toho se bude víc žádat*

Když si uvědomím, co vše od Pána mám, musí to vést k povzbuzení ve službě. Rozhodně ne pro strach z ran holí, ale právě kvůli tomu, co vše mi ON dává!

ČTVRTEK 26. 10.

Řím 6,19-23 *jste osvobozeni od hříchu a dali jste se do služby Bohu.*

Lk 12,49-53 *Oheň jsem přišel vrhnout na zem, a jak si přeji, aby už vzplanul!*

Oheň, rozdělení. Různost a neporozumění mezi lidmi – ovšem právě jen kvůli postojům k Ježíšovi – jsou zde jím samým ospravedlněné. K Ježíšovu následování nepatří „pohoda“ za každou cenu.

PÁTEK 27. 10.

Řím 7,18-25a *třebaže chci dělat dobro, vyjde mi z toho zlo... Já nešťastný člověk!*

Lk 12,54-59 *Když jdeš se svým protivníkem na úřad, udělej všechno, aby ses ještě cestou s ním vyrovnal.*

SOBOTA 28. 10.

Ef 2,19-22 *V něm (v Pánu) i vy jste budování působením Ducha v Boží příbytek.*

Lk 6,12-19 *celou noc strávil v modlitbě s Bohem...zavolal k sobě své učedníky*
Ježíš si vyvolil svých dvanáct po noci, kterou strávil v modlitbě. Dokážu s ním bdít a modlit se za nástupce apoštolů, ustanovené i v mé vlasti?

1. čtení

Sk 7,44-50

Štěpán začal mluvit:

Naši praotcové měli na poušti stánek svědectví; Bůh přikázal Mojžíšovi, aby jej udělal podle vzoru, který mu ukázal. Tento stánek odevzdali svým synům, a ti jej za Jozue vnesli do země pohanů, které Bůh před nimi zahnal. Tak tomu bylo až do časů Davidových. David našel u Boha milost a prosil, aby směl vyhledat místo, kde by přebýval Bůh Jákobův. Ale teprve Šalomoun vystavěl Bohu chrám.

Avšak Nejvyšší nepřebývá v chrámech, vystavěných lidskýma rukama, jak praví prorok: „Mým trůnem je nebe a země podnoží mých nohou! Jaký chrám mi můžete vystavět, praví Hospodin, a je vůbec místo, kde bych mohl spočinout? Což to všechno nestvořila má ruka?“

2. čtení Žid 12,18-19.22-24a

Nestanuli jste jako Izrael před tím, co je hmatatelné: před 'hořícím ohněm, temnotou, mráкотou, bouří, zvukem polnice a před hlasem Božích slov', při němž posluchači prosili, aby toho byli ušetřeni. Vy stojíte před horou Siómem a městem Boha živého, nebeským Jeruzalémem, před nescetným zástupem andělů a slavnostním shromážděním církve prvorozených, jejichž jména jsou zapsána v nebi, a před Bohem, soudcem všech, a před zesnulými spravedlivými, kteří již dosáhli cíle, a před Ježíšem, prostředníkem nové smlouvy, a před jeho krví, která nás očišťuje, neboť volá naléhavěji než krev Ábelova.

Evangelium

Jan 10,22-30

Byly právě svátky posvěcení jeruzalémského chrámu; bylo to v zimě. Ježíš se procházel v chrámě, v sloupoví Šalomounově.

Židé ho obklopili a řekli mu: „Jak dlouho nás chceš držet v nejistotě? Jsi-li Mesiáš, řekni nám to otevřeně!“ Ježíš jim odpověděl: „Řekl jsem vám to, a nevěříte. Skutky, které činím ve jménu Otce, ty o mně vydávají svědectví. Ale vy nevěříte, protože nejste z mých ovcí. Moje ovce slyší můj hlas, já je znám, jdou za mnou a já jim dávám věčný život: nezahynou navěky a nikdo je z mé ruky nevyrvé.

Můj Otec, který mi je dal, je větší nade všechny, a nikdo je nemůže vyrvat z Otcovy ruky. Já a Otec jsme jedno.“